

VIII.3.2 Nerovnoměrné rozvržení pracovní doby

Nerovnoměrné rozvržení pracovní doby spočívá v tom, že stanovená týdenní, zkrácená stanovená týdenní nebo sjednaná kratší pracovní doba není rozvrhována na jednotlivé týdny rovnoměrně s tím, že průměrná týdenní pracovní doba za určité zaměstnavatelem zvolené vyrovnávací období v rámci zákonných limitů nesmí přesáhnout stanovenou týdenní, zkrácenou stanovenou týdenní nebo sjednanou kratší pracovní dobu.

Zaměstnanec tedy při nerovnoměrném rozvržení pracovní doby může odpracovat v některých týdnech více hodin, než je jeho stanovená týdenní, zkrácená stanovená týdenní nebo sjednaná kratší pracovní doba, a v jiných týdnech naopak méně hodin, čímž se v průměru za stanovené období jeho pracovní doba „vyrovná“.

Vyrovnávací období určuje zaměstnavatel. Vyrovnávací období nemusí být určeno na samé hranici přípustnosti (26 týdnů, respektive 52 týdnů, pokud to bylo sjednáno v kolektivní smlouvě), ale záleží na provozních a organizačních potřebách zaměstnavatele – některým zaměstnavatelům tak může postačovat vyrovnávací období v délce například 4 týdnů.